

DIRECTIVA CONSILIULUI

din 27 iulie 1990

de modificare a anexei II la Directiva 86/280/CEE privind valorile limită și obiectivele de calitate pentru evacuările anumitor substanțe periculoase incluse în lista I din anexa la Directiva 76/464/CEE

(90/415/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 130s,

având în vedere Directiva Consiliului 76/464/CEE din 4 mai 1976 privind poluarea cauzată de anumite substanțe periculoase evacuate în mediul acvatic al Comunității ⁽¹⁾, în special art. 6 și 12,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽²⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽³⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽⁴⁾,

întrucât, pentru a proteja mediul acvatic al Comunității împotriva poluării cu anumite substanțe periculoase, art. 3 din Directiva 76/464/CEE introduce un sistem de autorizare prealabilă stabilind standardele de emisie pentru evacuarea substanțelor menționate în Lista I din anexa la respectiva directivă; întrucât art. 6 din respectiva directivă prevede stabilirea unor valori limită pentru aceste standarde de emisie și a unor obiective de calitate pentru mediul acvatic afectat de evacuările de astfel de substanțe;

întrucât statele membre trebuie să aplice aceste valori limită, cu excepția cazurilor în care pot recurge la obiective de calitate;

întrucât Directiva 86/280/CEE ⁽⁵⁾, modificată de Directiva 88/347/CEE⁶, va trebui modificată și completată, la propunerea Comisiei, în funcție de progresul înregistrat de cunoașterea științifică cu privire la toxicitatea, persistența și acumularea substanțelor menționate în organismele vii și în sedimente sau în cazul în care se înregistrează o îmbunătățire a celor mai bune mijloace tehnice disponibile; întrucât este necesar ca în acest scop să se prevadă completări la respectiva directivă cu privire la măsurile referitoare la alte substanțe periculoase și modificări aduse conținutului anexei II;

---

¹JO L 129, 18.05.1976, p. 23.

²JO C 253, 29.09.1988, p. 4.

³JO C 96, 17.04.1989, p. 188.

⁴JO C 23, 30.01.1989, p. 4.

⁵JO L 181, 04.07.1986, p. 16.

⁶JO L 158, 25.06.1988, p. 35.

întrucât art. 5 din Directiva 86/280/CEE prevede că, în cazul anumitor surse majore de poluare cu aceste substanțe, altele decât sursele supuse valorilor limită în vigoare pe teritoriul Comunității sau standardelor naționale de emisie, trebuie elaborate programe specifice de eliminare a poluării;

întrucât evacuările reduse care fac obiectul prevederilor art. 5 din Directiva 86/280/CEE trebuie să poată beneficia de derogări de la dispozițiile art. 3 din Directiva 76/464/CEE;

întrucât, pe baza criteriilor enunțate în Directiva 76/464/CEE, 1-2-diclorețanul, triclorețilenul, perclorotilenul și triclorbenzenul trebuie să intre sub incidența Directivei 86/280/CEE,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Anexa II la Directiva 86/280/CEE se modifică după cum se specifică în anexa la prezenta directivă.

Articolul 2

1. Statele membre adoptă legile, reglementările și dispozițiile administrative necesare, în conformitate cu prezenta directivă, în termen de 18 luni de la notificarea acesteia ⁽¹⁾. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul principalelor prevederi de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 3

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 iulie 1990.

Pentru Consiliu
Președintele
E. RUBBI

ANEXĂ

MODIFICĂRI ALE ANEXEI II LA DIRECTIVA 86/280/CEE

1. Sub titlu se adaugă următoarele:

„8. Pentru 1-2-diclorețan (EDC)

9. Pentru triclorețilen (TRI)

---

¹ Prezenta directivă a fost notificată statelor membre la 31 iulie 1990.

10. Pentru perchloretilen (PER)

11. Pentru triclorbenzen (TCB)”

2. Se adaugă următoarele puncte:

„VIII. Dispoziții speciale pentru 1-2-diclorețan (EDC) (nr. 59) (*)

CAS – nr. 107-06-2

(*) Art. 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales EDC utilizat ca solvent în afara unității de producție sau prelucrare, dacă evacuările anuale se ridică la mai puțin de 30 kg/an. Aceste evacuări reduse pot fi scutite de aplicarea dispozițiilor art. 3 din Directiva 76/464/CEE. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 5 alin (3) din Directiva 86/280/CEE, statele membre trebuie să pună în aplicare programe speciale proprii nu mai târziu de 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.

Rubrica A (59): Valori limită pentru standardele de emisie ⁽¹⁾

Tipul instalației industriale ⁽²⁾ ⁽³⁾	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu
		greutate (g/tonă) ⁽⁴⁾	concentrație (mg/litru) ⁽⁵⁾	
(a) Numai producere de 1-2-diclorețan (fără prelucrare sau utilizare la fața locului)	Lunară	4 2,5	2 1,25	01.01.1993 01.01.1995
	Zilnică	8 5	4 2,5	01.01.1993 01.01.1995
(b) Producere de 1-2-diclorețan și prelucrarea sau utilizarea la fața locului, cu excepția utilizării definite mai jos ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾ , la lit. (e)	Lunară	12 5	6 2,5	01.01.1993 01.01.1995
	Zilnică	24 10	12 5	01.01.1993 01.01.1995
(c) Prelucrarea 1-2-diclorețanului pentru obținerea altor substanțe decât clorura de vinil ⁽⁸⁾	Lunară	2,5	1	01.01.1993
	Zilnică	5	2	01.01.1993
(d) Utilizarea EDC la degresarea metalelor (în afara instalației industriale incluse la (b)) ⁽⁹⁾	Lunară	-	0,1	01.01.1993
	Zilnică	-	0,2	01.01.1993
(e) Utilizarea EDC la producerea de schimbători de ioni ⁽¹⁰⁾	Lunară	-	-	-
	Zilnică	-	-	-

⁽¹⁾ Dat fiind gradul ridicat de volatilitate al EDC și pentru a asigura respectarea dispozițiilor art. 3 alin. (6) din Directiva 86/280/CEE, dacă procesul utilizat implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin EDC, statele membre trebuie să impună respectarea valorilor limită în amonte de respectivele întreprinderi; statele membre trebuie să se asigure că apele care ar putea fi poluate sunt tratate corespunzător.

⁽²⁾ Capacitatea de producție de EDC purificat include acea fracțiune de EDC care nu se descompune în unitatea de producere a clorurii de vinil (VC), asociată unității de producere a EDC și care se reciclează în secția de purificare a EDC a întreprinderii.

Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.

⁽³⁾ Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg/an, se poate aplica o procedură simplificată de monitorizare.

⁽⁴⁾ Aceste valori limită se referă:

- pentru sectoarele de la lit. (a) și (b), la capacitatea de producție de EDC purificat exprimată în tone,
- pentru sectorul de la lit. (c), la capacitatea de prelucrare a EDC exprimată în tone.

Totuși, în cazul sectorului de la lit. (b), dacă capacitatea de prelucrare și utilizare este mai mare decât cea de producție, valorile limită se aplică capacității globale de prelucrare și utilizare. Dacă există mai multe întreprinderi pe aceeași platformă industrială, valorile limită se aplică ansamblului întreprinderilor.

⁽⁵⁾ Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A pct. 4) din anexa I, aceste limite de concentrație se referă la următoarele volume de referință:

(a) 2 m³/tonă capacitate de producție de EDC purificat;

(b) 2,5 m³/tonă capacitate de producție de EDC purificat;

(c) 2,5 m³/tonă capacitate de prelucrare a EDC;

⁽⁶⁾ Valorile limită țin cont de toate sursele interne difuze și/sau de EDC utilizat ca solvent în respectiva instalație industrială de producție; aceasta va asigura o scădere cu mai mult de 99% a evacuărilor de EDC.

Totuși, combinația dintre cea mai bună tehnologie disponibilă și absența oricărei surse interne difuze permite realizarea unor reduceri de peste 99,9%.

Pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri, Comisia prezintă din vreme Consiliului propuneri pentru valori limită mai stricte care urmează a fi aplicate începând cu 1998.

⁽⁷⁾ Dacă un stat membru decide că, datorită integrării producerii de EDC în procesul de fabricare a altor hidrocarburi clorurate, un anumit proces de producere de EDC nu poate respecta aceste valori limită până la termenul de 1 ianuarie 1993, atunci acest stat membru trebuie să informeze Comisia cu privire la aceasta înainte de 1 ianuarie 1991. Până cel târziu la 31 decembrie 1993 se trimite Comisiei un program de reducere a evacuărilor de EDC menit să asigure respectarea acestor valori limită până la data de 1 ianuarie 1997. Între timp, până la data de 1 ianuarie 1993 se asigură respectarea următoarei valori limită:

- 40 g EDC/tonă capacitate de producție de EDC purificat (medie lunară și zilnică).

Valoarea limită exprimată sub formă de concentrație se deduce pe baza volumului de apă evacuat de întreprinderea/întreprinderile în cauză.

(⁸) Este vorba aici în special despre producerea următoarelor substanțe: etilen diamină, etilen poliamină, 1.1.1.-tricloretan, tricloretilen și percloretilen.

(⁹) Aceste valori limită se aplică numai întreprinderilor ale căror evacuări anuale depășesc 30 kg/an.

(¹⁰) În prezent, nu este posibilă adoptarea unor valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă mai târziu aceste valori limită, la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre aplică valorile limită naționale în conformitate cu anexa I rubrica A pct. 3).

Rubrica B (59): Obiective de calitate

Mediu	Obiective de calitate ($\mu\text{g/litru}$)	De respectat începând cu
Ape continentale	}	01.01.1993
Ape de estuar		
Ape maritime teritoriale, altele decât cele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia compară rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu art. 13 alin. (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 2,5 $\mu\text{g/litru}$.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (59): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință utilizată pentru determinarea prezenței de 1,2-dicloretan în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu ajutorul unui solvent adecvat sau gaz-cromatografia după izolare printr-un proces de „eliminare și capturare” și capturarea cu ajutorul unei curse capilare răcite criogenic. Limita determinării este de 10 $\mu\text{g/litru}$ pentru efluenți și 1 $\mu\text{g/litru}$ pentru mediul acvatic.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de plus sau minus 50% la o concentrație care reprezintă dublul valorii limitei de detecție.

3. Statele membre pot determina concentrațiile de EDC în funcție de cantitatea de AOX, de EOX sau de VOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc în mod regulat raportul de concentrație dintre EDC și parametrul utilizat.

IX.: Dispoziții speciale pentru tricloretilen (TRI) (nr. 121) (*)

CAS – 79.01.6

(*) Art. 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales TRI folosit ca solvent de curățare uscată, de eliminare a grăsimilor sau mirosurilor și de degresare a metalelor, dacă evacuările anuale se ridică la mai puțin de 30 kg/an. Aceste evacuări reduse pot fi scutite de aplicarea dispozițiilor art. 3 din Directiva 76/464/CEE. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 5 alin (3) din Directiva 86/280/CEE, statele membre trebuie să pună în aplicare programe speciale proprii nu mai târziu de 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.

Rubrica A (121): Valori limită pentru standardele de emisie ⁽¹⁾

Tipul instalației industriale ⁽²⁾	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu
		greutate (g/tonă) ⁽³⁾	concentrație (mg/litru) ⁽⁴⁾	
(a) Producere de tricloretilen (TRI) și de perclorotilen (PER)	Lunară	10 2,5	2 0,5	01.01.1993 01.01.1995
	Zilnică	20 5	4 1	01.01.1993 01.01.1995
(b) Utilizarea tricloretilenului (TRI) la degresarea metalelor ⁽⁵⁾	Lunară		0,1	01.01.1993
	Zilnică		0,2	01.01.1993

⁽¹⁾ Dat fiind gradul ridicat de volatilitate al tricloretilenului și pentru a asigura respectarea dispozițiilor art. 3 alin. (6) din Directiva 86/280/CEE, dacă procesul utilizat implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin tricloretilen, statele membre trebuie să impună respectarea valorilor limită în amonte de respectivele întreprinderi; statele membre trebuie să se asigure că apele care ar putea fi poluate sunt tratate corespunzător.

⁽²⁾ Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg/an se poate aplica o procedură simplificată de monitorizare.

⁽³⁾ Pentru sectorul de la lit. (a), valorile limită pentru evacuările de TRI se referă la capacitatea totală de producție de TRI + PER.

Pentru întreprinderile existente care utilizează dehidroclorurarea tetracloretanului, capacitatea de producție este echivalentul capacității de producție de TRI-PER, raportul de producție TRI-PER fiind de unu la trei.

Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.

⁽⁴⁾ Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A pct. 4) din anexa I, aceste limite de concentrație pentru TRI se referă la următoarele valori de referință:

- sectorul (a), 5 m³/tonă de producție TRI + PER.

(⁵) Aceste valori limită se aplică numai întreprinderilor ale căror evacuări anuale depășesc 30 kg/an.

Rubrica B (121): Obiective de calitate

Mediu	Obiective de calitate (μg/litru)	De respectat începând cu
Ape continentale	}	01.01.1993
Ape de estuar		
Ape maritime teritoriale, altele decât cele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia compară rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu art. 13 alin. (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 2,5 μg/litru.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (121): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință utilizată pentru determinarea prezenței tricloretilenului (TRI) în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu ajutorul unui solvent adecvat.

Limita determinării pentru TRI este de 10 μg/litru pentru efluenți și 1 μg/litru pentru mediul acvatic.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de ± 50% la o concentrație care reprezintă dublul valorii limitei de detecție.

3. Statele membre pot determina concentrațiile de TRI în funcție de cantitatea de AOX, de EOX sau de VOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc în mod regulat raportul de concentrație dintre TRI și parametrul utilizat.

X. Dispoziții speciale pentru percloretilen (PER) (nr. 111) (*)

CAS – 127-18-4

(*) Art. 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales PER folosit ca solvent de curățare uscată, de eliminare a grăsimilor sau mirosurilor și de degresare a metalelor, dacă evacuările anuale se

ridică la mai puțin de 30 kg/an. Aceste evacuări reduse pot fi scutite de aplicarea dispozițiilor art. 3 din Directiva 76/464/CEE. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 5 alin (3) din Directiva 86/280/CEE, statele membre trebuie să pună în aplicare programe speciale proprii nu mai târziu de 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.

Rubrica A (III): Valori limită pentru standardele de emisie ⁽¹⁾

Tipul instalației industriale ⁽²⁾	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu
		greutate (g/tonă) ⁽³⁾	concentrație (mg/litru) ⁽⁴⁾	
(a) Producere de tricloretilen (TRI) și de percloretilen (PER) (Procese TRI-PER)	Lunară	10 2,5	2 0,5	01.01.1993 01.01.1995
	Zilnică	20 5	4 1	01.01.1993 01.01.1995
(b) Producere de tetraclorură și de percloretilen (Procese TETRA-PER)	Lunară	10 2,5	5 1,25	01.01.1993 01.01.1995
	Zilnică	20 5	10 2,5	01.01.1993 01.01.1995
(c) Utilizarea PER la degresarea metalelor ⁽⁵⁾	Lunară	-	0,1	01.01.1993
	Zilnică	-	0,2	01.01.1993
(d) Producerea de clorofluorocarburi ⁽⁶⁾	Lunară	-	-	-
	Zilnică	-	-	-

⁽¹⁾ Dat fiind gradul ridicat de volatilitate al percloretilenului și pentru a asigura respectarea dispozițiilor art. 3 alin. (6) din Directiva 86/280/CEE, dacă procesul utilizat implică agitarea în aer liber a efluenților care conțin percloretilen, statele membre trebuie să impună respectarea valorilor limită în amonte de respectivele întreprinderi; statele membre trebuie să se asigure că apele care ar putea fi poluate sunt tratate corespunzător.

⁽²⁾ Dacă evacuările anuale nu depășesc 30 kg/an se poate aplica o procedură simplificată de monitorizare.

⁽³⁾ Pentru sectoarele de la lit. (a) și (b), valorile limită pentru evacuările de PER se referă fie la capacitatea totală de producție de TRI + PER, fie la capacitatea totală de producție de TETRA + PER.

Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.

⁽⁴⁾ Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A pct. 4) din anexa I, limitele de concentrație pentru PER se referă la următoarele volume de referință:

- (a) 5 m³/tonă producție de TRI + PER,

- (b) 2 m³/tonă producție de TETRA + PER.

(⁵) Aceste valori limită se aplică numai întreprinderilor ale căror evacuări anuale depășesc 30 kg/an.

(⁶) În prezent, nu este posibilă adoptarea unor valori limită pentru acest sector. Consiliul adoptă mai târziu aceste valori limită, la propunerea Comisiei. Între timp, statele membre aplică valorile limită naționale în conformitate cu anexa I rubrica A pct. 3).

Rubrica B (111): Obiective de calitate

Mediu	Obiective de calitate ($\mu\text{g/litru}$)	De respectat începând cu
Ape continentale	}	01.01.1993
Ape de estuar		
Ape maritime teritoriale, altele decât cele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia compară rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu art. 13 alin. (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 2,5 $\mu\text{g/litru}$.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (111): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de referință utilizată pentru determinarea prezenței de percloretilen (PER) în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu ajutorul unui solvent adecvat.

Limita de detecție pentru PER este de 10 $\mu\text{g/litru}$ pentru efluenți și 0,1 $\mu\text{g/litru}$ pentru mediul acvatic.

2. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ la o concentrație care reprezintă dublul valorii limitei de detecție.

3. Statele membre pot determina concentrațiile de PER în funcție de cantitatea de AOX, de EOX sau de VOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc în mod regulat raportul de concentrație dintre PER și parametrul utilizat.

XI. Dispoziții speciale pentru triclorbenzen (*) (TCB) (117, 118) (**)

(*) Art. 5 din Directiva 86/280/CEE se aplică mai ales TCB folosit ca solvent sau suport coloranți în industria textilă sau drept componentă a uleiurilor utilizate în transformatoare până la momentul apariției unei legislații comunitare speciale în domeniu. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 5 alin (3), statele membre trebuie să pună în aplicare programe speciale proprii nu mai târziu de 1 ianuarie 1993. Aceste programe trebuie comunicate Comisiei în același termen.

(**) TCB poate apărea în următorii trei izomeri:

- 1,2,3-TCB - CAS – 87/61-6;
- 1,2,4-TCB - CAS – 120-82-1 (nr. 118 în lista CEE);
- 1,3,5-TCB - CAS – 180-70-3;

TCB tehnic (nr. 117 în lista CEE) este o combinație a acestor trei izomeri, cu o preponderență a 1,2,4-TCB, putând conține și cantități mici de di- și tetraclorobenzen.

În orice situație, prezentele dispoziții se aplică TCB-ului total (suma celor trei izomeri).

Rubrica A (117, 118): Valori limită pentru standardele de emisie

Stabilizare: Poluarea rezultată din evacuările de TCB afectând concentrațiile de TCB din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească, direct sau indirect, în mod semnificativ în timp.

Tipul instalației industriale	Tipul valorii medii	Valori limită exprimate ca		De respectat începând cu
		greutate (g/tonă) ⁽¹⁾	concentrație (mg/litru) ⁽²⁾	
(a) Producere de TCB prin dehidroclorurarea HCH și/sau prelucrarea TCB	Lunară	25	2,5	01.01.1993
		10	1	01.01.1995
	Zilnică	50	5	01.01.1993
		20	2	01.01.1995
(b) Producerea și/sau prelucrarea clorbenzenilor prin clorurarea benzenului ⁽³⁾	Lunară	5	0,5	01.01.1993
		0,5	0,05	01.01.1995
	Zilnică	10	1	01.01.1993
		1	0,1	01.01.1995

⁽¹⁾ Valorile limită pentru evacuările de TCB (suma celor trei izomeri) se referă:

- pentru sectorul de la lit. (a), la capacitatea totală de producție de TCB,
- pentru sectorul de la lit. (b), la capacitatea totală de producție sau de prelucrare a mono- și diclorbenzenilor.

Capacitatea de producție sau de prelucrare reprezintă capacitatea autorizată de către organismul administrativ sau, în absența acesteia, cea mai mare cantitate anuală produsă sau prelucrată în cei patru ani anteriori acordării sau reînnoirii autorizației. Capacitatea autorizată de către organismul administrativ nu trebuie să difere prea mult de producția efectivă.

(²) Fără a se aduce atingere dispozițiilor de la rubrica A pct. 4) din anexa I, limitele de concentrație se referă la următoarele volume de referință:

- sectorul (a): 10 m³/tona de TCB produs sau prelucrat;

- sectorul (b): 10 m³/tona de mono- și diclorbenzen produs sau prelucrat;

(³) Pentru întreprinderile existente care evacuează mai puțin de 50 kg/an până la 1 ianuarie 1995, valorile limită care trebuie respectate în termenul menționat sunt egale cu jumătate din valorile limită care trebuie respectate începând cu 1 ianuarie 1993.

Rubrica B (117, 118): Obiective de calitate

Stagnare: Concentrația de TCB din sedimente și/sau moluște și/sau crustacee și/sau pești nu trebuie să crească în mod semnificativ în timp.

Mediu	Obiective de calitate (μg/litru)	De respectat începând cu
Ape continentale	} 0,4	01.01.1993
Ape de estuar		
Ape maritime teritoriale, altele decât cele de estuar		
Ape teritoriale		

Comisia compară rezultatele monitorizării efectuate, în conformitate cu art. 13 alin. (1) a treia liniuță din Directiva 76/464/CEE, cu o concentrație orientativă de 0,1 μg/litru.

Până în 1998, Comisia reexaminează obiectivele de calitate pe baza experienței dobândite prin aplicarea prezentelor măsuri.

Rubrica C (117, 118): Metoda de măsurare de referință

1. Metoda de măsurare de referință utilizată la determinarea prezenței de triclorbenzen (TCB) în efluenți și în mediul acvatic este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după extragere cu ajutorul unui solvent adecvat. Limita determinării pentru fiecare izomer în parte este de 1 μg/litru pentru efluenți și 10 ng/litru pentru mediul acvatic.

2. Metoda de măsurare de referință utilizată la determinarea TCB din sedimente și organisme vii este gaz-cromatografia cu detector cu captură de electroni după prepararea adecvată a probei. Limita determinării pentru fiecare izomer în parte este de 1 μg/kg de materie uscată.

3. Statele membre pot determina concentrațiile de TCB în funcție de cantitatea de AOX sau de EOX, în măsura în care Comisia s-a asigurat în prealabil că aceste metode dau rezultate echivalente și până la adoptarea unei directive generale privind solvenții.

Statele membre respective stabilesc în mod regulat raportul de concentrație dintre TCB și parametrul utilizat.

4. Acuratețea și precizia metodei trebuie să fie de $\pm 50\%$ pentru o concentrație care reprezintă dublul valorii limitei de detecție.